

วันศุกร์แห่งพระทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

1. ตามประเพณีแต่โบราณ วันนี้และวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ พระศาสนจักรไม่ประกอบพิธีศีลศักดิ์สิทธิ์ใดๆ เลย นอกจากศีลอภัยบาปและศีลเจิมคนไข้
2. ในวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์นี้ พระสงฆ์แจกศีลแก่สัตบุรุษเพียงแต่ในพิธีระลึกถึงพระทรมานของพระเยซูเจ้าเท่านั้น แต่ผู้ป่วยที่ไม่อาจมาร่วมพิธีได้ อาจรับศีลมหาสนิทในเวลาใดก็ได้
3. แทนบูชาต้องไม่มีสิ่งใดวางอยู่เลย คือ ไม่มีไม้กางเขน ไม่มีเชิงเทียน และไม่มีผ้าปูแทน

การเฉลิมฉลองพระทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

4. ตอนบ่ายวันนี้ คือ ราวบ่ายสามโมง (เว้นแต่จะเลือกเวลาเย็นกว่านั้นเพราะเหตุผลด้านอภิบาลสัตบุรุษ) มีพิธีระลึกถึงพระทรมานของพระคริสตเจ้า ซึ่งประกอบด้วยสามภาค คือ ภาควจนพิธีกรรม ภาคนมัสการไม้กางเขน และภาครับศีลมหาสนิท
5. พระสงฆ์ (และสังฆานุกร) สวมอาภรณ์สีแดง เหมือนกับในการประกอบพิธีมิสซาเดินไปยังแทนบูชาอย่างเงียบๆ เมื่อแสดงความเคารพแล้วก็หมอบกราบลง หรือถ้าเห็นควร จะคุกเข่าก็ได้ แล้วภาวนาอย่างเงียบๆ ครู่หนึ่ง สัตบุรุษทุกคนคุกเข่าก้มลงนมัสการ
6. แล้วนั้น พระสงฆ์กับผู้ช่วยพิธีเดินไปยังที่นั้น หันหน้ามาทางสัตบุรุษ พนมมือ สวดบทภาวนาบทหนึ่งในสองบทต่อไปนี้

บทภาวนา (ไม่กล่าว : ให้เราภาวนา)

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทรงระลึกถึงพระกรุณา

พระคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ทรงหลังพระโลหิต

เริ่มตั้งพระธรรมล้ำลึกแห่งปัสกาเพื่อข้าพเจ้าทั้งหลาย

โปรดทรงบันดาลความศักดิ์สิทธิ์

และทรงคุ้มครองผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยเถิด

พระองค์ท่านทรงจำเริญและครองราชย์ตลอดนิรันดร

(หรือ)

ข้าแต่พระเจ้า

พระองค์โปรดให้พระคริสตเจ้า พระบุตร

ทรงรับทรมานเพื่อทรงทำลายความตาย

ซึ่งเป็นผลของบาปแรกที่ตกทอดมาถึงมนุษยชาติทั้งมวล

โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีสภาพละม้ายคล้ายกับพระองค์ท่าน

ข้าพเจ้าทั้งหลายจำต้องมีร่องรอย

ของมนุษย์คนเก่าในโลกตามธรรมชาติฉันใด

ก็ขอโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย

ได้รับพระพรหรรษาที่บันดาลความศักดิ์สิทธิ์

สวมสภาพของมนุษย์คนใหม่จากสวรรค์ฉันนั้นด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

ภาคที่หนึ่ง : วจนพิธีกรรม

7. ทุกคนนั่งฟัง

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

อสย 52:13-53:12

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ผู้รับใช้ของเราจะเจริญรุ่งเรือง
เขาจะได้รับการยกย่องเทิดทูนให้สูงยิ่ง
คนจำนวนมากจะตกตะลึงเมื่อเห็นเขา
หน้าตาของเขาเสียโฉมจนไม่เหมือนหน้าตามนุษย์
รูปร่างของเขาก็ผิดไปจากรูปร่างของผู้คน
ดังนั้น ชนหลายชาติจะตกตะลึงเมื่อเห็นเขา
บรรดากษัตริย์จะทรงเจียบบั้นต่อหน้าเขา
เพราะจะทรงเห็นสิ่งที่ไม่เคยมีใครเคยเล่า
และจะทรงเข้าใจสิ่งที่ไม่ทรงเคยได้ยิน”
ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่พวกเราได้ยินมา
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงแสดงพระอนุภาพให้แก่ผู้ใดบ้าง
ผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเติบโตเฉพาะพระพักตร์
เหมือนต้นไม้อ่อน เหมือนรากไม้ในดินแห้ง
เขาไม่มีความสง่าหรือความงามใดที่จะดึงดูดสายตาของเรา
เขาไม่มีหน้าที่ชวนมองเลย
ทุกคนดูถูกและเหยียดหยามเขา
เขาเป็นคนที่ต้องทนทุกข์และต้องเจ็บปวด
เป็นเหมือนคนที่ใครๆ เบือนหน้าหนี
เขาถูกสบประมาท ไม่มีผู้ใดสนใจเลย
โดยแท้จริงแล้ว เขาแบกความทุกข์ทรมานของพวกเรา
เขารับความเจ็บปวดของพวกเราไว้
แล้วเรากลับคิดว่าเขาถูกพระเจ้าทรงลงโทษ

ถูกโบยตีและได้รับความอับยศ

เขาถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของพวกเรา

ถูกขยี้เพราะความผิดของเรา

การลงโทษที่นำสันติสุขมาให้เรากลับตกอยู่กับเขา

รอยแผลถูกโบยตีของเขารักษาเราให้หายเป็นปกติ

เราทุกคนหลงทางไปเหมือนฝูงแกะ ต่างคนต่างไปตามทางของตน
แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้ความผิดของเราทุกคนตกอยู่กับเขา

เขายอมรับทุกขุทธานและความอับยศ

เขามิได้ปริปากเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า

เหมือนแกะที่ไม่ร้องต่อหน้าคนตัดขน

เขาถูกจับกุม ถูกพิพากษา และถูกนำไปประหาร

ผู้ร่วมสมัยของเขาคนใดบ้างเป็นห่วงถึงชะตากรรมของเขา

เขาถูกพรากไปจากแผ่นดินของผู้มีชีวิต

ถูกประหารเพราะการล่วงละเมิดของประชากรของเขา

เขาถูกฝังไว้กับคนอธรรม

หลุมศพของเขาอยู่กับคนร้าย

แต่เขาไม่เคยใช้ความรุนแรงกับผู้ใด

ปากของเขาไม่เคยกล่าวมูสา

ถึงกระนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยให้เขาถูกขยี้ด้วยความทุกขุทธาน

เมื่อเขามอบตนเพื่อชดเชยบาป

เขาจะได้เห็นลูกหลาน จะมีอายุยืน

พระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะสำเร็จไปอาศัยเขา

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประกาศว่า

“หลังจากที่เขาประสพความทรมาณแล้ว

เขาจะได้เห็นแสงสว่างและจะพอใจ

ความรู้ของผู้รับใช้ที่ชอบธรรมของเรา

จะนำความชอบธรรมมาให้แก่คนจำนวนมาก

เขาจะรับความผิดของคนทั้งหลายไว้เอง
 ดังนั้น เราจะมอบคนจำนวนมากให้เป็นส่วนมรดกของเขา
 เขาจะได้แบ่งของเขลยกับบรรดาผู้ทรงอำนาจ
 เพราะเขายอมตาย ยอมให้ทุกคนคิดว่าเป็นผู้ล่วงละเมิด
 แต่ที่จริง เขาแบกบาปของคนทั้งปวง
 และวอนขอแทนบรรดาผู้ล่วงละเมิด”

(พระวาจาของพระเจ้า)

สร้อย พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
 (หรือเพลงที่ 34) จงวางใจในองค์พระเจ้า เพราะข้าฯ จะสรรเสริญพระองค์อีก
 พระองค์ทรงเป็นความรอด พระเจ้าของข้าฯ

เพลงสดุดี

สดด 31:1 และ 5, 11-12, 14-15, 16 และ 24

- ก. ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าลี้ภัยมาพึ่งพระองค์
 ขอพระองค์อย่าทรงปล่อยให้ข้าพเจ้าต้องอับอายเลย
 ขอทรงช่วยให้ข้าพเจ้ารอดพ้นเถิด
 เพราะพระองค์ทรงความเที่ยงธรรม
 ข้าพเจ้ามอบจิตไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ซื่อสัตย์ พระองค์ทรงไถ่กู้ข้าพเจ้า
- ข. ข้าพเจ้าเป็นที่เยาะเย้ยของบรรดาศัตรู
 เป็นที่รังเกียจของเพื่อนบ้าน
 เป็นสิ่งน่ากลัวต่อผู้คุ้นเคย
 ผู้ที่เห็นข้าพเจ้าตามถนนก็หลบหนีไป
 ข้าพเจ้าถูกลืมหืมเหมือนคนตาย
 ถูกทอดทิ้งเหมือนภาชนะดินเผาที่แตกแล้ว

- ค. แต่ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ข้าพเจ้ากล่าวว่า “พระองค์คือพระเจ้าของข้าพเจ้า”
วันเวลาของข้าพเจ้าอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์
ขอพระองค์ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากเงื้อมมือของศัตรู
และจากผู้ที่เบียดเบียนข้าพเจ้าเถิด
- ง. ขอพระพักตร์ของพระองค์ฉายแสงลงมาเหนือข้ารับใช้ของพระองค์
โปรดทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นเพราะเห็นแก่ความรักมั่นคงของพระองค์
ท่านทั้งหลายที่มีความหวังในองค์พระผู้เป็นเจ้า
จงเข้มแข็งและมั่นคงเถิด
8. แล้วอ่านบทอ่านต่อไปนี้ และบทสัรร้อยก่อนพระวรสาร

บทอ่านจากจดหมายถึงชาวฮีบรู

ฮบ 4:14-16, 5:7-9

พี่น้อง ในเมื่อเรามีมหาสมณะยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งผ่านเข้าสู่สวรรค์แล้ว คือพระเยซูเจ้า
พระบุตรของพระเจ้า เราจึงยึดมั่นอยู่ในการแสดงความเชื่อของเราเถิด เพราะเหตุ
ว่าเราไม่มีมหาสมณะที่ร่วมทุกข์กับเราผู้อ่อนแอไม่ได้ แต่เรามีมหาสมณะผู้ทรง
ผ่านการทดลองทุกอย่างเหมือนกับเรา ยกเว้นบาป ดังนั้น เราจึงเข้าไปสู่พระบัลลังก์
แห่งพระหรรษทานด้วยความมั่นใจเพื่อรับพระกรุณา และพบพระหรรษทาน
เกื้อกูลในยามที่เราต้องการ

ขณะที่พระเยซูเจ้าทรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินนี้ พระองค์ทรงอธิษฐานทูล
ขอคร่ำครวญและร้องไห้ ต่อพระเจ้าผู้ทรงช่วยพระองค์ให้พ้นความตายได้ พระเจ้า
ทรงสับสนเพราะความเคียดแค้นของพระเยซูเจ้า ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็น
พระบุตร ก็ยังทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมเชื่อฟังโดยการรับทรมาน และเมื่อทรง
กระทำภารกิจของพระองค์สำเร็จบริบูรณ์แล้ว ก็ทรงเป็นผู้บันดาลความรอดพ้น
นิรันดร์ แก่ทุกคนที่ยอมนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์

(พระวาจาของพระเจ้า)

ก่อนพระวรสาร

ฟป 2:8-9

(เพลงที่ 83) ขอสรรเสริญเยินยอพระองค์ ราชาราชผู้ทรงเกียรตินิรันดร
พระคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย
เป็นความตายบนไม้กางเขน
เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ท่านขึ้นสูงส่ง
และประทานนามให้แก่พระองค์ท่าน
พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น

9. ต่อจากนั้น อ่านเรื่องพระธรรมตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น ตามแบบที่อ่านในวันอาทิตย์โบราณ

พระธรรมของพระเยซูคริสตเจ้า

จากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น

ยน 18:1-19:42

ล	=	ผู้เล่า
✠	=	พระคริสตเจ้า
พ	=	ผู้พูดชาย
พ (หญิง)	=	ผู้พูดสตรี
พพ	=	ผู้พูดหลายคน, ผู้งชน

- ล เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จไปพร้อมกับบรรดาศิษย์ ข้ามห้วยขีดโรน ที่นั้นมีสวนแห่งหนึ่ง พระองค์เสด็จเข้าไปพร้อมกับบรรดาศิษย์ ยูดาสผู้ทรยศรู้จักสถานที่นั้นด้วย เพราะพระองค์เคยทรงพบกับบรรดาศิษย์ที่นั่นบ่อยๆ ยูดาสนำกองทหารและยามรักษาพระวิหารที่บรรดาหัวหน้าสมณะและชาวฟาริสีจัดหาให้มาที่นั่น ถือตะเกียง ไม้ และอาวุธไปด้วย พระเยซูเจ้าทรงทราบทุกสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพระองค์ จึงเสด็จออกไปตรัสถามเขาเหล่านั้นว่า
- ✠ “ท่านทั้งหลายเสาะหาใคร”
- ล เขาตอบว่า
- พ “หาเยซู ชาวนาซาเร็ธ”

ล พระองค์ตรัสตอบว่า

✘ “เราเป็น”

ล ยูดาสผู้ทรยศพระองค์ก็ยืนอยู่กับพวกเขาด้วย แต่เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เราเป็น” เขาเหล่านั้นก็ถอยหลัง ล้มลงกับพื้นดิน พระองค์ตรัสถามอีกว่า

✘ “ท่านทั้งหลายเสาะหาใคร”

ล เขาตอบว่า

พ “หาเยชู ชาวนาซาเร็ธ”

ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า

✘ “เราบอกท่านทั้งหลายแล้วว่า เราเป็น ถ้าท่านเสาะหาเรา ก็จงปล่อยคนเหล่านี้ไป”

ล ดังนี้ พระวาจาที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสไว้จึงเป็นจริงว่า “บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงมอบให้ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้ผู้ใดพินาศเลย”

ซีโมน เปโตรมีดาบ จึงชักดาบออกมาฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาสมณะ ถูกใบหูข้างขวาขาด ผู้รับใช้คนนั้นชื่อมัลคัส แต่พระเยซูเจ้าตรัสแก่เปโตรว่า

✘ “เก็บดาบใส่ฝักเสีย เราจะไม่ได้มีจากถ้วยที่พระบิดาประทานให้เราหรือ”

ล กองทหาร ผู้บังคับกอง และยามรักษาพระวิหารที่ชาวยิวจัดให้จับกุมพระเยซูเจ้า มัดพระองค์ นำไปหาอันนาสก่อน อันนาสเป็นบิดาภรรยาของคายาฟาส ซึ่งเป็นมหาสมณะในปีนั้น คายาฟาสเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำ

แก่ชาวยิวว่า “จะเป็นประโยชน์มากกว่าถ้าคนเดียวจะตายเพื่อประชาชน”

ซีโมน เปโตรตามพระเยซูเจ้าไปกับศิษย์อีกผู้หนึ่ง ศิษย์ผู้นั้นรู้จักมหาสมณะ จึงเข้าไปในลานบ้านของมหาสมณะพร้อมกับพระเยซูเจ้า ส่วนเปโตรยืนอยู่

ข้างนอกหน้าประตู ศิษย์อีกผู้หนึ่งที่รู้จักมหาสมณะนั้นได้ออกมาพูดคุยกับหญิงเฝ้าประตู แล้วพาเปโตรเข้าไปด้วย หญิงเฝ้าประตูพูดคุยกับเปโตรว่า

พ (หญิง) “ท่านไม่ใช่ศิษย์ของชายผู้นี้ด้วยหรือ”

ล เปโตรตอบว่า

พ “ไม่เป็น”

- ล บรรดาผู้รับใช้และยามได้นำถ่านมาก่อไฟเพราะอากาศหนาว แล้วยื่นผิงไฟกันที่นั่น เปโตรก็ยื่นผิงไฟกับเขาด้วย มหาสมณะซักถามพระเยซูเจ้าถึงเรื่องศิษย์และคำสั่งสอนของพระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “เราพูดให้โลกฟังอย่างเปิดเผย เราสั่งสอนในศาลาธรรมเสมอ และในพระวิหาร ซึ่งชาวยิวทุกคนมาชุมนุมกัน เราไม่เคยพูดสิ่งใดเป็นความลับ ท่านถามเราทำไม จงถามผู้ที่ได้ฟังเราเถิดว่า เราบอกสิ่งใดกับเขา เขารู้ว่าเราได้พูดอะไร”
- ล เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้น ยามคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ที่นั่นตบพระพักตร์พระเยซูเจ้าตวาดว่า
- พ “เจ้าตอบเช่นนี้แก่มหาสมณะได้หรือ”
- ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “ถ้าเราพูดผิด จงชี้ให้เห็นว่าเราผิดอย่างไร แต่ถ้าเราพูดถูก ท่านตบหน้าเราทำไม”
- ล อันนาสจึงส่งพระองค์ ซึ่งยังถูกมัดอยู่ไปหามหาสมณะคายาฟาส ขณะนั้น ซีโมน เปโตรกำลังยื่นผิงไฟอยู่ คนที่อยู่ด้วยจึงถามเขาว่า
- พ “ท่านไม่เป็นศิษย์ของเขาด้วยหรือ”
- ล เปโตรปฏิเสธว่า
- พ “ไม่เป็น”
- ล ผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาสมณะเป็นญาติกับคนซึ่งเปโตรฟันใบหูขาด พูดว่า
- พ “ข้าพเจ้าเห็นท่านอยู่ในสวนกับเขามิใช่หรือ”
- ล เปโตรปฏิเสธอีกครั้งหนึ่ง ทันใดนั้น ไม้ก็ขึ้น
- เขาเหล่านั้นนำพระเยซูเจ้าจากบ้านของคายาฟาสไปยังจวนผู้ว่าราชการ ขณะนั้น เป็นเวลาเช้าตรู่ คนเหล่านั้นไม่เข้าไปในจวน เพื่อมิให้เป็นมลทินแก่ตน จะได้กินปัสกาได้ ปีลาตจึงออกมาพบเขาข้างนอก กล่าวว่า
- พ “ท่านทั้งหลายมีข้อกล่าวหาอะไรมาฟ้องชายคนนี้”
- ล เขาตอบว่า
- พ “ถ้าคนนี้ไม่ใช่ผู้ร้าย เราคงไม่นำมามอบให้ท่าน”

- ล ปิลาตพูดกับเขาว่า
- พ “ท่านทั้งหลายจงนำเขาไปพิพากษากันเองตามกฎหมายของท่านเถิด”
- ล ชาวยิวตอบว่า
- พ “พวกเราไม่มีอำนาจประหารชีวิตผู้ใดได้”
- ล ดังนี้ พระวาจาของพระเยซูเจ้าจึงเป็นจริงตามที่ตรัสไว้ล่วงหน้าว่า พระองค์จะต้องสิ้นพระชนม์อย่างไร ปิลาตกลับเข้าไปในจวน และเรียกพระเยซูเจ้ามาถามว่า
- พ “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”
- ล พระเยซูเจ้าตรัสว่า
- ✘ “ท่านถามดังนี้ด้วยตนเอง หรือผู้อื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา”
- ล ปิลาตตอบว่า
- พ “ข้าพเจ้าเป็นชาวยิวหรือ ชนชาติของท่านและบรรดาหัวหน้าสมณะมอบท่านให้ข้าพเจ้า ท่านทำผิดสิ่งใด”
- ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “อาณาจักรของเรามีได้มาจากโลกนี้ ถ้าอาณาจักรของเรามาจากโลกนี้ ผู้รับใช้ของเราก็คงจะต่อสู้เพื่อมิให้เราถูกมอบแก่ชาวยิว แต่อาณาจักรของเราไม่ได้เป็นของโลกนี้”
- ล ปิลาตจึงถามพระองค์ว่า
- พ “ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นกษัตริย์ไซไหม”
- ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์นั้นถูกต้องแล้ว เราเกิดมาเพื่อเป็นกษัตริย์เรามาในโลกนี้เพื่อเป็นพยานถึงความจริง ผู้ใดอยู่ฝ่ายความจริงก็ฟังเรา”
- ล ปิลาตจึงถามว่า
- พ “ความจริงคืออะไร”
- ล พูดดังนี้แล้ว เขาก็กลับออกมาพบชาวยิวข้างนอกอีก พูดว่า
- พ “ข้าพเจ้าไม่พบข้อกล่าวหาอะไรไปรักปรีชาชายผู้นี้ได้ แต่ท่านทั้งหลาย

มีธรรมเนียมให้ปล่อยนักโทษคนหนึ่งในเทศกาลปีสกา ท่านทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”

ล เขาเหล่านั้นจึงร้องตะโกนว่า

พพ “อย่าปล่อยคนนี้ แต่จงปล่อยบารับบาส”

ล บารับบาสผู้นี้เป็นโจร

ปีลาตสั่งให้นำพระเยซูเจ้าไปเชียน บรรดาทหารได้อาหนามมาสานเป็นมงกุฏสวมพระเศียร ให้พระองค์ทรงเสื่อคลุมสีแดง ทหารเข้ามาหาพระองค์และพูดว่า

พพ “กษัตริย์ของชาวยิว ขอทรงพระเจริญ”

ล แล้วตบพระพักตร์พระองค์

ปีลาตออกมาข้างนอกอีกครั้งหนึ่ง พูดกับคนเหล่านั้นว่า

พ “ดูเถิด เรานำชายผู้นี้ออกมาให้ท่านรู้ว่าเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด”

ล แล้วพระเยซูเจ้าเสด็จออกมาข้างนอก ทรงมงกุฏหนามและเสื่อคลุมสีแดง ปีลาตพูดกับประชาชนว่า

พ “นี่คือคนคนนั้น”

ล เมื่อบรรดาหัวหน้าสมณะและยามรักษาพระวิหารเห็นพระองค์ก็ร้องตะโกนว่า

พพ “เอาไปตรึงกางเขน เอาไปตรึงกางเขน”

ล ปีลาตสั่งว่า

พ “ท่านทั้งหลาย จงนำเขาไปตรึงกางเขนกันเองเถิด เพราะเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด

ล ชาวยิวตอบว่า

พพ “พวกเรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้น เขาต้องตาย เพราะได้ตั้งตนเป็นบุตรของพระเจ้า”

ล เมื่อปีลาตได้ยินถ้อยคำนี้ ก็มีความกลัวมากขึ้น จึงเข้าไปในจวนอีกถามพระเยซูเจ้าว่า

พ “ท่านมาจากไหน”

- ล พระเยซูเจ้าไม่ตรัสตอบแต่ประการใด ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า
- พ “ท่านไม่ยากพูดกับเราหรือ ท่านไม่รู้หรือว่า เรามีอำนาจจะปล่อยท่านก็ได้ จะตรึงกางเขนท่านก็ได้
- ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “ท่านไม่มีอำนาจใดเหนือเราเลย ถ้าท่านมิได้รับอำนาจนั้นมาจากเบื้องบน ดั่งนั้น ผู้ที่ได้มอบเราให้ท่าน ก็มีบาปมากกว่าท่าน”
- ล ตั้งแต่เวลานั้น ปีลาตพยายามหาทางปล่อยพระองค์ ชาวยิวตะโกนว่า
- พพ “ถ้าท่านปล่อยผู้นี้ไป ท่านก็ไม่เป็นมิตรของพระจักรพรรดิ ผู้ใดตั้งตน เป็นกษัตริย์ ก็เป็นศัตรูของพระจักรพรรดิ”
- ล เมื่อปีลาตได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ ได้สั่งให้นำพระเยซูเจ้าออกมาข้างนอก ให้ นั่งบนบัลลังก์พิพากษาในสถานที่ที่เรียกว่า “ลานศิลา” ภาษาฮีบรูว่า “กับบาธา” วันนั้นเป็นวันเตรียมฉลองปัสกา เวลาประมาณเที่ยงวัน ปีลาต บอกชาวยิวว่า
- พ “นี่คือกษัตริย์ของท่านทั้งหลาย”
- ล เขาเหล่านั้นตะโกนว่า
- พพ “เอาตัวไป เอาตัวไปตรึงกางเขน”
- ล ปีลาตถามเขาว่า
- พ “จะให้เราตรึงกางเขนกษัตริย์ของท่านหรือ”
- ล บรรดาหัวหน้าสมณะตอบว่า
- พพ “พวกเราไม่มีกษัตริย์อื่น นอกจากพระจักรพรรดิ”
- ล ปีลาตจึงมอบพระองค์ให้เขาเหล่านั้นนำไปตรึงกางเขน บรรดาทหารนำพระเยซูเจ้าไปประหาร พระองค์ทรงแบกไม้กางเขน เสด็จออกไปยังสถานที่ที่เรียกว่า “เนินหัวกะโหลก” ภาษาฮีบรูว่า “กลโกธา” เขาตรึงพระองค์บนไม้กางเขนที่นั่นพร้อมกับนักโทษอีกสองคน อยู่คนละข้าง พระเยซูเจ้าทรงอยู่ตรงกลาง ปีลาตเขียนป้ายประกาศติดไว้บนไม้ กางเขน เป็นข้อความว่า “เยซู ชาวนาซาเร็ธ กษัตริย์ของชาวยิว” ชาวยิว จำนวนมากได้อ่านป้ายประกาศนี้ เพราะสถานที่ที่พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงนั้น

- อยู่ใกล้กรุง และป้ายประกาศนั้นเขียนไว้เป็นภาษาฮีบรู ละติน และกรีก
- ล บรรดาหัวหน้าสมณะของชาวยิวกล่าวกับปีลาตว่า
- พ “อย่าเขียนว่า ‘กษัตริย์ของชาวยิว’ แต่จงเขียนว่าคนนี้ได้กล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์ของชาวยิว’”
- ล ปีลาตตอบว่า
- พ “เขียนแล้ว ก็แล้วไปเถอะ”
- ล เมื่อบรรดาทหารได้ตรึงพระเยซูเจ้าแล้ว ก็นำฉลองพระองค์มาแบ่งออกเป็นสี่ส่วน นำไปคนละส่วน ส่วนเสื้อยาวของพระองค์นั้นไม่มีตะเข็บ ทอเป็นผืนเดียวตลอดตั้งแต่คอจนถึงชายเสื้อ เขาจึงพูดกันว่า
- พ “เราอย่าแบ่งเสื้อตัวนี้เลย เราจับสลากกันเถิด ดูว่าใครจะได้”
- ล ดังนี้ ก็เป็นความจริงตามพระคัมภีร์ที่ว่า “พวกเขาผ่าเสื้อผ้าของข้าพเจ้ามาแบ่งกัน และจับสลากเสื้อยาวของข้าพเจ้า” บรรดาทหารก็ทำเช่นนี้
- พระมารดาของพระเยซูเจ้าประทับยืนอยู่ข้างไม้กางเขนของพระองค์ พร้อมน้องสาวของพระนาง มารีย์ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชาวมักดาลา เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็นพระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า
- ✘ “แม่ นี่คือลูกของคุณแม่”
- ล แล้วตรัสแก่ศิษย์ผู้นั้นว่า
- ✘ “นี่คือแม่ของท่าน”
- ล นับตั้งแต่นั้น ศิษย์ผู้นั้นก็รับพระนางเป็นมารดาของตน
- หลังจากนั้น พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าทุกสิ่งสำเร็จแล้ว จึงตรัสว่า
- ✘ “เรากระหาย”
- ล พระคัมภีร์ตอนนี้จึงเป็นความจริงด้วย
- ที่นั่นมีภาชนะใบหนึ่งบรรจุน้ำองุ่นเปรี้ยวเต็มวางอยู่ ทหารจึงเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายกิ่งหุสบ ยื่นถึงพระโอษฐ์ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงจิบน้ำองุ่นเปรี้ยวแล้ว ตรัสว่า
- ✘ “สำเร็จบริบูรณ์แล้ว”

ล พระองค์ทรงเอนพระเศียร สิ้นพระชนม์
(คุกเข่าเงยบ ๆ สักครู่หนึ่ง)

ล วันนั้นเป็นวันเตรียมฉลอง ชาวยิวไม่ต้องการให้ศพค้างอยู่บนไม้กางเขนในวันสับาโต เพราะวันสับาโตวันนั้นเป็นวันฉลองยิ่งใหญ่ เขาจึงขออนุญาตปีลาต ให้ทูลบขานผู้ที่ถูกตรึงและนำศพไป บรรดาทหารทูลบขานคนทั้งสองซึ่งถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ เมื่อทหารมาถึงพระเยซูเจ้า ก็เห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว จึงมิได้ทูลบขานของพระองค์ แต่ทหารคนหนึ่งใช้หอกแทงด้านข้างพระวรกายของพระองค์ โลหิตและน้ำก็ไหลออกมาทันที ผู้ที่ได้เห็นก็เป็นพยานคำพยานของเขาว่าเชื่อถือเขาว่าเขาพูดความจริง เพื่อท่านทั้งหลายจะเชื่อด้วย

เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น เพื่อข้อความในพระคัมภีร์เป็นจริงว่า “กระดูกของเขาจะไม่หักแม้เพียงซี่เดียว” และข้อความอีกตอนหนึ่งว่า “เขาทั้งหลายจะมองดูผู้ที่เขาแทง”

หลังจากนั้น โยเซฟชาวอาริมาเธีย ซึ่งเป็นศิษย์ลับๆ คนหนึ่งของพระเยซูเจ้า เพราะกลัวชาวยิว ขออนุญาตปีลาตอัญเชิญพระศพของพระเยซูเจ้าลงปีลาตก็อนุญาต เขาจึงมาอัญเชิญพระศพลง นิโคเดมัสซึ่งก่อนนั้นเคยมาเฝ้าพระองค์เวลากลางคืนก็มาด้วย เขานำเครื่องหอมที่ผสมด้วยมดยอบและว่านหางจระเข้หนักประมาณหนึ่งร้อยปอนด์ ทั้งสองคนอัญเชิญพระศพของพระเยซูเจ้า ใช้ผ้าพันพระศพพร้อมกับใส่เครื่องหอมตามประเพณีฝังศพของชาวยิว ในสถานที่ที่พระองค์ทรงถูกตรึงนั้นมีสวนแห่งหนึ่ง สวนนี้มีคูหาขุดใหม่ที่ยังไม่เคยใช้ฝังผู้ใดเลย เขาจึงอัญเชิญพระศพของพระเยซูเจ้าบรรจุไว้ที่นั่น เพราะวันนั้นเป็นวันเตรียมฉลองของชาวยิว และคูหาอยู่ใกล้

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทภาวนาของมวลชน

11. วจนพิธีกรรมจบลงด้วยบทภาวนาของมวลชน ซึ่งกระทำดังต่อไปนี้ พระสงฆ์ยืนอยู่ ณ ที่นั่ง (หรือเพื่อความเหมาะสม จะยืนที่บรรณฐานหรือที่แท่นบูชาก็ได้) พนมมือ แล้วกล่าวคำเชิญชวน ซึ่งแสดงเจตนาของการอธิษฐาน ต่อไป ทุกคนภาวนาเงียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์พนมมือ สวดบทภาวนา ตลอดเวลาที่ภาวนานี้ สัตบุรุษจะคุกเข่าหรือยืนก็ได้
12. สถาพระสังฆราชจะกำหนดให้เตือนใจสัตบุรุษก่อนบทภาวนาของพระสงฆ์ก็ได้ หรือจะกำหนดให้ปฏิบัติตามแบบเก่า คือ ให้สังฆานุกรกล่าวเชิญว่า **เชิญย่อเข่า - เชิญลุกขึ้น** พร้อมกับ ทุกคนย่อเข่าเพื่อภาวนาเงียบๆ ก็ได้
เมื่อมีเหตุร้ายสาหัส ประมุขท้องถิ่นจะอนุญาตหรือกำหนดให้เพิ่มเจตนาอธิษฐาน พิเศษอีกก็ได้
13. ในจำนวนบทภาวนาที่มีอยู่ในหนังสือมิสซานั้น อนุญาตให้พระสงฆ์เลือกเอาบทที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสภาพการณ์ในท้องถิ่น แต่ต้องรักษาหมวดของเจตนาอธิษฐาน ซึ่งเสนอสำหรับบทภาวนาของมวลชน (ดู กฎทั่วไปในหนังสือมิสซา เลข 46)

1. สำหรับพระศาสนจักร

พี่น้องที่รักยิ่ง ให้เราภาวนาอุทิศแก่พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ขอพระองค์ทรงคุ้มครองให้มีความสุข และเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วพิภพ อีกทั้งโปรดให้เราดำรงชีวิตอย่างสงบและร่มเย็น เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ

ภาวนาเจียบๆ ครุ่นหนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
 พระองค์ทรงแสดงให้ชนชาติทั้งหลาย
 เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ในพระคริสตเจ้า
 ขอทรงปกป้องรักษาผลงานที่แสดงพระกรุณา
 เพื่อพระศาสนจักรที่แผ่ขยายอยู่ทั่วโลก
 จะได้ยืนหยัดมั่นคงในความเชื่อ
 และประกาศพระนามของพระองค์
 ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

2. สำหรับพระสันตะปาปา

ให้เราภาวนาเพื่อสมเด็จพระสันตะปาปา (ออกนาม) ขอพระเจ้าผู้ทรงยกย่องพระองค์ท่านขึ้นสู่ฐานันดรสังฆราช ทรงคุ้มครองให้ปลอดภัยและมีสุขภาพดีในพระศาสนจักร เพื่อทรงปกครองประชากรศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า

ภาวนาเงียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์ทรงสถาปนาทุกสิ่งไว้อย่างเป็นระเบียบด้วยพระปรีชาญาณ
โปรดทรงฟังคำอธิษฐานภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
และทรงคุ้มครองสมเด็จพระสันตะปาปา
ซึ่งพระองค์ทรงเลือกไว้ให้เป็นประมุขของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประชากรคริสตชนที่อยู่ในความปกครองของพระองค์
จะได้มีความเชื่อทวียิ่งขึ้น
โดยมีสมเด็จพระสันตะปาปาเป็นผู้นำด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

3. สำหรับผู้ได้รับศีลบวชและสัตบุรุษ

ให้เราภาวนาเพื่อพระคุณเจ้า ...(ออกนาม) พระสังฆราชของเรา
เพื่อพระสังฆราชทั้งหลาย พระสงฆ์ สังฆานุกรทุกองค์ และสัตบุรุษทั้งหมด

ภาวนาเจียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระจิตของพระองค์ทรงปกครอง
และบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ให้ทั่วพระศาสนจักร
โปรดทรงฟังข้าพเจ้าทั้งหลายอธิษฐานภาวนา
อุทิศแก่ผู้ได้รับศีลบวชและสัตบุรุษในพระศาสนจักร
เพื่อทุกคนจะได้รับพระพรพรทาน
ช่วยให้รับใช้พระองค์อย่างซื่อสัตย์ตลอดไป
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

4. สำหรับผู้เตรียมรับศีลล้างบาป

ให้เราภาวนาเพื่อผู้เตรียมรับศีลล้างบาป (ในวัดของเรา) ขอพระเจ้าทรงส่องสว่างสติปัญญาและจิตใจของเขา ทรงรับเขาไว้ในพระเมตตาของพระองค์ เขาจะได้รับ การอภัยบาปทั้งสิ้นอาศัยศีลล้างบาป รวมเข้าไปในพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ภาวนาเงียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์โปรดให้พระศาสนจักรบังเกิดบุตรใหม่อยู่เสมอ
ขอโปรดให้ผู้เตรียมรับศีลล้างบาป (ในวัดของข้าพเจ้าทั้งหลาย)
มีความเชื่อและสติปัญญาทวีขึ้น
ขอให้เขาเกิดใหม่ด้วยน้ำแห่งศีลล้างบาป
รวมเข้าอยู่ในหมู่บุตรบุญธรรมของพระองค์
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

5. สำหรับเอกภาพของบรรดาคริสตชน

ให้เราภาวนาเพื่อพี่น้องทั้งหลายที่เชื่อในพระคริสตเจ้า ขอพระเจ้าทรงรวบรวมและคุ้มครองรักษาทุกคนไว้ ให้ดำเนินชีวิตตามความจริง อยู่ในพระศาสนจักรเดียวกัน

ภาวนาเงียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
สิ่งใดที่กระจัดกระจายอยู่
พระองค์ก็ทรงรวบรวมไว้ด้วยกัน
สิ่งใดที่รวมกันอยู่แล้ว พระองค์ก็ทรงทำนุบำรุงรักษาให้ดำรงไว้
ขอทรงพระกรุณาทอดพระเนตรมายังประชากรของพระบุตร
ศีลล้างบาปเดียวกันบันดาลให้เขามีความศักดิ์สิทธิ์แล้ว
ขอให้ความเชื่อถูกต้องและสายสัมพันธ์แห่งความรัก
รวบรวมเขาไว้เป็นหนึ่งเดียวกันด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

6. สำหรับชาวยิว

ให้เราภาวนาเพื่อชาวยิว พระเจ้าทรงมีพระดำรัสกับเขาเป็นกลุ่มแรก
ขอพระองค์โปรดให้เขามีความรักต่อพระนาม และดำเนินชีวิตที่สัตย์ต่อพันธ
สัญญาของพระองค์ทวียิ่งขึ้น

ภาวนาเงียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์ประทานพระสัญญาแก่อับราฮัมและลูกหลานของท่าน
ขอทรงพระเมตตาฟังคำอธิษฐานภาวนาของพระศาสนจักร
โปรดให้ผู้ที่ทรงเรียกมาเป็นประชากรกลุ่มแรกของพระองค์
ได้รับผลการไถ่กู้อย่างสมบูรณ์ด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

7. สำหรับผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า

ให้เราภาวนาเพื่อผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า ขอให้เขาได้รับความสว่างของพระจิตเจ้า จะได้เข้ามาดำเนินชีวิตในหนทางแห่งความรอดพ้น

ภาวนาเจียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
ขอโปรดให้ผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระคริสตเจ้า
แต่ดำเนินชีวิตด้วยความจริงใจ
เฉพาะพระพักตร์พระองค์ได้พบความจริง
โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความรักต่อกันมากยิ่งขึ้นอยู่เสมอ
มีความสละวนที่จะเข้าใจพระธรรมล้ำลึก
เรื่องพระชนมชีพของพระองค์ดียิ่งขึ้น
จะได้เป็นพยานประกาศให้โลกรู้ถึง
ความรักของพระองค์อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

8. สำหรับผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระเจ้า

ให้เราภาวนาเพื่อผู้ที่ไม่ยอมรับนับถือพระเจ้า ให้เขาแสวงหาความถูกต้องด้วยจริงใจ จนเข้าพบพระองค์ได้

ภาวนาเจี๊ยบ ๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกคน
ให้เขามีความปรารถนาแสวงหาพระองค์ตลอดเวลา
เมื่อพบแล้วจะได้มีใจสงบ
ขอโปรดให้มนุษย์ทุกคนแลเห็นหลักฐาน
แสดงพระทัยดีของพระองค์ในภยันตรายและอุปสรรคต่าง ๆ
แลเห็นกิจการดีของผู้มีความเชื่อในพระองค์เป็นพยานยืนยัน
เขาจะได้มีความชื่นชมยินดีประกาศว่า
พระองค์เพียงผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้าแท้
และทรงเป็นพระบิดาของมวลมนุษย์
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

9. สำหรับผู้ปกครองบ้านเมือง

ให้เราภาวนาเพื่อผู้ปกครองบ้านเมืองทุกคน ขอให้พระเจ้าของเราทรงนำจิตใจเขาตามพระประสงค์ เพื่อให้มนุษย์ทั้งหลายได้รับสันติและอิสรภาพแท้จริง

ภาวนาเจียบๆ ครู่หนึ่ง แล้วพระสงฆ์สวดว่า

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์ทรงครอบครองจิตใจของมวลมนุษย์
และทรงคุ้มครองสิทธิของทุกคน
ขอทรงพระกรุณาทอดพระเนตร
บรรดาผู้มีอำนาจปกครองข้าพเจ้าทั้งหลาย
โปรดให้นานาชาติมีความเจริญวัฒนา
มีสันติภาพถาวรทั่วแผ่นดิน
และมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาด้วยเถิด
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

10. สำหรับผู้มีความทุกข์ยากต่าง ๆ

พี่น้องที่รักยิ่ง ให้เราภาวนาขอพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ขอพระองค์ทรงช่วยให้โลกพ้นจากความลุ่มหลงทั้งหลาย ทรงขจัดโรคภัยไข้เจ็บ และความหิวโหย โปรดให้ผู้ถูกจองจำออกจากเรือนจำ ให้ผู้เสียอิสรภาพได้รับอิสรภาพคืนมา ให้ผู้เดินทางได้รับความปลอดภัย ผู้อพยพได้กลับบ้าน คนไข้หายจากโรค และผู้กำลังสิ้นใจได้รับความรอดพ้น

ภาวนาเถิด บัณฑิตหนึ่ง แล้วพระสงฆ์กล่าวว่า

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
พระองค์ทรงบรรเทาผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า
ทรงเป็นผลกำลังของผู้ตกระกำลำบาก
ขอทรงฟังคำวอนขอของผู้ร่อนหาพระองค์ในยามทุกข์ยาก
ทุกคนจะได้ชื่นชมยินดีรับพระกรุณาตามความต้องการ
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(รับ) อาเมน

ภาคที่สอง : นมัสการไม้กางเขน

14. เมื่อภาวนาของมวลชนจบแล้ว ก็ถึงพิธีนมัสการไม้กางเขนอย่างสง่า การแสดงไม้กางเขนให้ผู้มาร่วมพิธีเห็น มีสองแบบให้เลือกเอาแบบที่เหมาะสมกับความต้อการด้านอภิบาลสัตบุรุษ

การแสดงไม้กางเขนแบบที่หนึ่ง

15. ผู้ช่วยพิธีคนหนึ่งถือไม้กางเขนที่มีผ้าคลุม กับอีกสองคนถือเทียนที่จุดอยู่จากห้องสักการภักดิ์มายังแท่นบูชา พระสงฆ์ยืนหน้าแท่นบูชา หันมาทางสัตบุรุษ รับไม้กางเขน เปิดผ้า ตอนบนออกเล็กน้อย ชูไม้กางเขนขึ้น ร้องเพลง “นี่คือไม้กางเขนที่พระเจ้าผู้ไถ่โลกได้ตรึงแขวนอยู่” โดยผู้ช่วยพิธีช่วยขับร้อง หรือถ้าต้อการจะให้นักร้องช่วยขับร้องด้วยก็ได้ ทุกคนร้องตอบว่า “เชิญมากราบนมัสการร่วมกันเถิด” เมื่อร้องจบแล้ว ทุกคนคุกเข่ากราบลงนมัสการเจี๊ยบ ๆ ครู่หนึ่ง แต่พระสงฆ์ยังคงยืนและถือไม้กางเขนชูอยู่
- ต่อไป พระสงฆ์เปิดผ้าคลุมแขนขวาของไม้กางเขน ชูขึ้นอีกครั้งหนึ่ง พลากร้องเพลง “นี่คือไม้กางเขน” เหมือนข้างต้น
- ที่สุด พระสงฆ์เปิดผ้าคลุมไม้กางเขนออกทั้งหมด ชูขึ้น ร้องเพลง “นี่คือไม้กางเขน” เป็นครั้งที่สาม เหมือนครั้งแรก

การแสดงไม้กางเขนแบบที่สอง

16. พระสงฆ์หรือสังฆานุกร หรือผู้ช่วยพิธี พร้อมกับผู้ช่วยอื่นไปที่ประตูโบสถ์ รับไม้กางเขนที่ไม่มีผ้าปิด ส่วนผู้ช่วยพิธีก็รับเทียนที่จุดอยู่แห่ผ่านกลางโบสถ์ไปยังสักการสถาน ผู้ถือไม้กางเขนชูไม้กางเขนขึ้นที่ใกล้ประตูครึ่งหนึ่ง กลางโบสถ์ครึ่งหนึ่ง และระหว่างโต๊ะรับศีลอีกครั้งหนึ่ง พลากร้องเพลง “นี่คือไม้กางเขน” ทุกคนร้องตอบว่า “เชิญมากราบนมัสการร่วมกันเถิด” และเมื่อตอบแต่ละครั้ง คุกเข่ากราบลง นมัสการเจี๊ยบ ๆ ครู่หนึ่ง เหมือนข้างบน

เพลงเชิญชวนเมื่อแสดงกางเขน

(ก้อ) นี่คือน้ไม้กางเขนที่พระผู้ไถ่โลกได้ตรึงแขวนอยู่

(รับ) เชิญมากราบนมัสการร่วมกันเถิด

(พระสงฆ์) *Em Am D Am G D7 G Em C D*

♩ = 1 นี คื ไม้ กาง เขน ที่ พ ระ ผู้ ไ ถ่ โลก ได้ ตร ึง แหวน อยู่

(ทุกคน) *G Am C D Am D D7 G*

เช ิญ มา กรา บ น ม ส ก าร ร วม กั น เถ ิด

การนมัสการไม้กางเขน

17. ต่อจากนั้น พระสงฆ์พร้อมกับผู้ถือเทียนสองคน นำไม้กางเขนไปที่ระหว่างโต๊ะรับศีลหรือที่อื่นที่เหมาะสม วางไม้กางเขนลงที่นั่น หรือมอบให้ผู้ช่วยพิธีถือไว้โดยมีเทียนที่จุดอยู่ตั้งอยู่ทางซ้ายและขวาของไม้กางเขน แล้วนมัสการไม้กางเขน
18. พระสงฆ์ คณะสงฆ์และสัตบุรุษ เข้ามานมัสการไม้กางเขนเป็นแถว และแสดงความเคารพต่อไม้กางเขนโดยเพียงแต่ย่อเข่า หรือแสดงอากัปกิริยาอื่นที่เหมาะสม แล้วแต่ธรรมเนียมของท้องถิ่น เช่น จูบ หรือไหว้ ไม้กางเขน
19. ไม้กางเขนที่นำมาให้นมัสการนั้น ให้มีเพียงอันเดียว ถ้าสัตบุรุษมาร่วมพิธีมากจนไม่สามารถเข้าไปนมัสการทีละคนได้ทั้งหมด เมื่อสัตบุรุษนมัสการไม้กางเขนได้ส่วนหนึ่งแล้ว พระสงฆ์นำไม้กางเขนมายืนตรงกลางแท่นบูชา พูดยสั้นๆ เชิญชวนสัตบุรุษให้นมัสการไม้กางเขน ครั้นแล้วชูไว้เพื่อให้สัตบุรุษนมัสการเงียบๆ
20. ระหว่างนั้น ร้องเพลงลำน้า “ข้าแต่พระคริสตเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายนมัสการ” และบทตัดพ้อ หรือเพลงอื่นที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้นมัสการไม้กางเขนแล้วให้หนึ่งได้

เพลงเมื่อนมัสการกางเขน

เพลงตอนนี้ให้มีการก่อและรับสลักันไป

เพลงลำนำ

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายนมัสการไม้กางเขนของพระองค์
สรรเสริญและเทิดเกียรติการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ เพราะเดชะบาปมี
แห่งไม้กางเขนนี้ ความชื่นชมยินดีจึงเกิดขึ้นทั่วพิภพ

สดด 67:1

ขอพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตา และประทานพระพรแก่เรา ขอพระองค์
โปรดให้พระพักตร์ฉายแสงมาเหนือเรา และทรงพระเมตตาต่อเรา

(รับ) ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายนมัสการไม้กางเขนของพระองค์
สรรเสริญและเทิดเกียรติการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ เพราะเดชะบาปมี
แห่งไม้กางเขนนี้ ความชื่นชมยินดีจึงเกิดขึ้นทั่วพิภพ

เพลงตัดพ้อ (หรือเพลงที่ 60)

ตอนที่ 1

(ก่อ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้อง
หมองใจในเรื่องใด จงตอบซิ

(รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้อง
หมองใจในเรื่องใด จงตอบซิ

(ก่อ1) เพราะเราได้นำท่านออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ท่านจึงเตรียมไม้กางเขน
ไว้ให้พระผู้ไถ่ของท่านหรือ

(รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้อง
หมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ

- (ก้อ2) เพราะเราได้นำท่านผ่านถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี ได้เลี้ยงท่านด้วยมานนา ได้นำท่านเข้าไปในแผ่นดินที่ดี ท่านจึงเตรียมไม้กางเขนไว้ให้พระผู้ไถ่ของท่านหรือ
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านชุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก้อ3) มีอะไรที่เราควรจะทำให้ท่านได้อีกและไม่ได้ทำ เราได้ปลุกท่านไว้หวังจะให้ เป็นสวนองุ่นสวยงามที่สุดสำหรับเรา แต่ท่านกลับทำให้เราได้รับความขมขื่นอย่างยิ่ง เมื่อเรากระหายน้ำ ท่านกลับเอาน้ำองุ่นเปรี้ยวมาให้ดื่ม แล้วยังเอาดอกมาแทงสีข้างพระผู้ไถ่ของท่านอีก
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านชุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ

ตอนที่ 2

- (ก้อ1) เพราะท่าน เราได้เขียนตีอียิปต์ พร้อมกับบุตรคนแรกของเขา แต่ท่านกลับมอบเราให้ศัตรูเขียนตี
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านชุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก้อ2) เรานำท่านออกจากอียิปต์ ทำให้กษัตริย์ฟาโรห์จมน้ำตายในทะเลแดง แต่ท่านกลับมอบเราแก่บรรดาหัวหน้าสมณะ
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านชุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก้อ3) เราได้เปิดทะเลเป็นทางให้ท่านเดินผ่านไป แต่ท่านกลับเอาดอกมาเปิดสีข้างของเรา
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านชุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ

- (ก่อก4) เราใช้กลุ่มเมฆนำหน้าท่านในถิ่นทุรกันดาร แต่ท่านกลับนำเราไปยังจวนของปีลาต
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก่อก5) เราให้มานนาเลี้ยงท่านในถิ่นทุรกันดาร แต่ท่านกลับตบหน้าและตีเรา
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก่อก6) เราให้ท่านดื่มน้ำจากหิน ช่วยท่านให้รอดตาย แต่ท่านกลับเอาน้ำขมและน้ำองุ่นเปรี้ยวมาให้เราดื่ม
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก่อก7) เพราะท่าน เราได้ฟาดฟันบรรดากษัตริย์ชาวคานาอันให้ฟ่ายแพ้ แต่ท่านกลับใช้ไม้ฟาดศีรษะเรา
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก่อก8) เราได้มอบคทา กษัตริย์แก่ท่าน แต่ท่านกลับนำมงกุฎหนามมาสวมศีรษะของเรา
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ
- (ก่อก9) เราได้ยกย่องท่านให้มีอำนาจสูงส่ง ส่วนท่านกลับจับเราแขวนไว้บนไม้กางเขน
- (รับ) ประชากรของเราเอ๋ย เราได้ทำอะไรกับท่าน เราได้ทำให้ท่านขุ่นข้องหมองใจในเรื่องอะไร จงตอบซิ

เพลงสรรเสริญ

(รับพร้อมกัน)

1. ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่าใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้
 2. ไม้ประเสริฐ ใช้ตะปูประเสริฐ แขนงตรึงพระผู้ประเสริฐไว้
- (ก้อ1) ขอให้ทุกคนขับร้องสรรเสริญการต่อสู้ที่รุ่งโรจน์ ฉลองชัยยิ่งใหญ่ บนไม้กางเขนที่พระผู้ไถ่โลกถวายองค์เป็นบูชาและรับชัยชนะ
- (รับ) ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่าใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้
- (ก้อ2) เมื่อบิดาแรกกินผลไม้อุบาถ์ สมควรรับโทษถึงตาย พระเจ้าทรงสงสารความผิดของเขา จึงทรงกำหนดให้ต้นไม้อีกต้นหนึ่งแก้ไขผลร้ายที่เกิดจากต้นไม้อุบาถ์นั้น
- (รับ) ไม้ประเสริฐ ใช้ตะปูประเสริฐ แขนงตรึงพระผู้ประเสริฐไว้
- (ก้อ3) แผนการแห่งความรอดพ้นของเราเรียกร่องกิจการนี้ ให้ใช้ความเฉลียวฉลาดเอาชนะเหล่ากิลหลากหลายของมารร้าย ศัตรูใช้สิ่งใดทำร้าย แผนการนี้ก็ใช้ สิ่งนั้นเป็นเครื่องบำบัดรักษาให้หาย
- (รับ) ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่าใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้
- (ก้อ4) เมื่อถึงเวลาศักดิ์สิทธิ์ที่ทรงกำหนด พระบิดาทรงส่งพระบุตรผู้สร้างโลก ลงมาจากสวรรค์ ให้ทรงรับสภาพมนุษย์ บังเกิดจากพระครรภ์ของพรหมจารี
- (รับ) ไม้ประเสริฐ ใช้ตะปูประเสริฐ แขนงตรึงพระผู้ประเสริฐไว้
- (ก้อ5) ทรงเป็นทารก ทรงร้องไห้ในรางหญ้าแคบๆ พระมารดาพรหมจารีทรงใช้ผ้าพันพระกายอ่อนแอ ใช้ผ้าแถบมัดพระหัตถ์ พระบาท และพระขมี้ไว้แน่น
- (รับ) ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่าใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้

- (ก่อก6) เมื่อพระชนมายุล่วงไปแล้วสามสิบพรรษาตามที่ทรงกำหนดไว้ พระองค์
สมักรพระทัยรับทนต์ทรมาน เพราะทรงบังเกิดมาเพื่อการนี้ ทรงถูกยกขึ้น
บนไม้กางเขนเยี่ยงลูกแกะเป็นบวชชายัญ
- (รับ) ไม้ประเสริฐ ใช้ตะปูประเสริฐ แขนงตรึงพระผู้ประเสริฐไว้
- (ก่อก7) พระองค์เสวยน้ำส้มเปรี้ยวและน้ำขม ทรงถูกตีด้วยไม้อ้อ ทรงถูกถ่มน้ำลายรด
ทรงถูกหอกและตะปูแทงพระวรกาย พระโลหิตหลังไหลออกมาล้าง
ทั่วแผ่นดิน มหาสมุทร ดวงดาวและพื้นพิภพ
- (รับ) ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่า
ใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้
- (ก่อก8) ต้นไม้ที่สูงเอื่อย จงโน้มกิ่งลงมา จงคลายพระกายที่ดึงให้หย่อนลง จงลดความแข็ง
ตามธรรมชาติให้น้อยลง แล้วถวายเนื้อไม้อ่อนนุ่มรองรับพระกายของพระราชา
เจ้าสวรรค์
- (รับ) ไม้ประเสริฐ ใช้ตะปูประเสริฐ แขนงตรึงพระผู้ประเสริฐไว้
- (ก่อก9) เจ้าเท่านั้นสมจะรองรับพระผู้เป็นค่าไถ่โลก และสมจะเตรียมท่าเรือไว้รับโลก
ที่เป็นเสมือนกะลาสีจากเรือแตกอับปาง ซึ่งพระโลหิตศักดิ์สิทธิ์ที่ไหลออก
จากพระกายลูกแกะได้อาบชโลมไว้
- (รับ) ไม้กางเขนความหวังของเรา เป็นไม้ประเสริฐกว่าไม้อื่นใดทั้งสิ้น ไม่มีป่า
ใดผลิตต้นไม้ที่มีดอก ใบและผลเช่นนี้

ทุกคนต้องรับร้องข้อสุดท้ายนี้

ขอพระตรีเอกภาพ พระบิดา พระบุตรและพระจิต จงได้รับพระสิริรุ่งโรจน์
เท่าเสมอกันตลอดนิรันดร เพราะพระหรรษทานประทานชีวิตจากพระองค์
ได้ไถ่และคุ้มครองเราไว้แล้ว อาเมน

อาจจะขับร้องเพลง มารดาแสนโศกาทรงยืนอยู่ หรือบทเพลงอื่นๆ ที่เหมาะสมแทนก็ได้

21. เมื่อนมัสการจบแล้ว ให้นำไม้กางเขนไปตั้งไว้ในที่ที่เคยตั้งบนแท่นบูชา ให้ตั้งเทียนที่จุดอยู่
ข้างแท่นบูชาหรือใกล้ไม้กางเขน

ภาคที่สาม :

รับศีลมหาสนิท

22. ผู้ช่วยพิธีนำผ้าปูพระแท่น ผ้ารองศีลและหนังสือพิธีวางบนแท่นบูชา ครั้นแล้ว สังฆานุกร หรือ (ถ้าไม่มีสังฆานุกร) พระสงฆ์เองนำศีลมหาสนิทจากที่พักศีลมายังแท่นบูชาโดยตรง คนอื่นยืนอยู่เงียบๆ ผู้ถือเทียนสองคนมาพร้อมกับศีลมหาสนิท แล้ววางเชิงเทียนไว้ข้างแท่นบูชาหรือบนแท่นบูชา

เมื่อสังฆานุกรวางศีลมหาสนิทบนแท่นบูชาและเปิดผ้าคลุมผอบศีลแล้ว พระสงฆ์เดินมาและย่อเข่า ขึ้นไปที่แท่นบูชา

23. พระสงฆ์พนมมือ กล่าวเสียงดังว่า

พระเยซูเจ้าทรงสอนให้เราเรียกพระเจ้าเป็นพระบิดา เราจึงภาวนาว่า

พระสงฆ์ยังคงพนมมือ ภาวนาพร้อมกับผู้ร่วมพิธีทุกคนว่า

ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์

พระนามพระองค์จงเป็นที่สักการะ

พระอาณาจักรจงมาถึง

พระประสงค์จงสำเร็จ ในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์

โปรดประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้

โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น

โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การประจญ

แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ

24. พระสงฆ์พนมมือ ภาวนาคนเดียวว่า

โปรดเถิดพระเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นภัยอันตรายทั้งสิ้น

โปรดประทานสันติสุขทุกวันนี้ ทรงพระกรุณาให้พ้นบาป และปลดปล่อย

ไร้ความวุ่นวายใดๆ ตลอดไป ขณะที่หวังจะได้รับความสุข

และรอรับเสด็จพระเยซูคริสตเจ้า พระผู้กอบกู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย

สัตบุรุษลงท้ายว่า

เหตุว่าพระอาณาจักร พระอาณาจักร และพระสิริรุ่งโรจน์ เป็นของพระองค์

ตลอดนิจรันดร

25. ครั้นแล้ว พระสงฆ์พนมมือ ภาวนาเจียบ ๆ ว่า
 ข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า โปรดอย่าให้การรับพระกายของพระองค์
 เป็นการตัดสินลงโทษ แต่เพราะพระองค์ทรงพระเมตตา
 โปรดให้เป็นการคุ้มครอง บำบัดรักษาข้าพเจ้าทั้งกายและใจด้วยเทอญ
26. พระสงฆ์พนมมือไหว้ หยิบแผ่นศีล ชูเหนือผอบเล็กน้อย กล่าวดั่ง ๆ ว่า
 นี่คือลูกแกะพระเจ้า นี่คือนักรงลบล้างบาปของโลก
 ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกมาร่วมงานเลี้ยงของพระองค์ ย่อมเป็นสุข
- ครั้นแล้ว พระสงฆ์กับสัตบุรุษภาวนาพร้อมกันว่า
 พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่สมควรจะรับเสด็จมาประทับอยู่กับข้าพเจ้า
 โปรดตรัสเพียงพระวาจาเดียว แล้วจิตใจข้าพเจ้าก็จะบริสุทธิ์
27. พระสงฆ์รับพระกายของพระคริสตเจ้าด้วยความเคารพ กล่าวในใจว่า
 “พระกายพระคริสตเจ้า”
28. ต่อจากนั้น พระสงฆ์นำศีลมหาสนิทไปแจกแก่สัตบุรุษ ระหว่างรับศีลมหาสนิท จะร้องบทเพลง
 ที่เหมาะสมก็ได้
29. เมื่อแจกศีลเสร็จแล้ว พระสงฆ์หรือสังฆานุกรนำผอบศีลไปไว้ ณ ที่ที่เตรียมไว้นอกโบสถ์
 หรือถ้าจำเป็นก็เก็บไว้ในตู้ศีล
30. ต่อจากนั้น ทุกคนจึงเจียบสักครู่หนึ่ง ครั้นแล้ว พระสงฆ์สวดบทภาวนาต่อไปนี้

บทภาวนาหลังรับศีล

ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร

อาศัยการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระคริสตเจ้า

พระองค์ทรงรื้อฟื้นข้าพเจ้าทั้งหลายให้เป็นคนใหม่แล้ว

ขอโปรดรักษาผลงานแห่งพระเมตตาของพระองค์

ไว้ในตัวข้าพเจ้าทั้งหลาย เมื่อได้ร่วมพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้แล้ว

ข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเลื่อมใสศรัทธาตลอดไป

ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

31. เพื่อปิดพิธี สักขานุกรหรือพระสงฆ์ยืนหันไปทางสัตบุรุษ อาจกล่าวเชิญว่า
 “จงก้มศีรษะวอนขอพระพรจากพระเจ้า”
 แล้วพระสงฆ์ปกมือเหนือสัตบุรุษ สวดบทภาวนาต่อไปนี้

บทภาวนาวัยพรประชากร

ข้าแต่พระเจ้า
 ประชากรของพระองค์ได้ระลึกถึงการสิ้นพระชนม์
 พร้อมกับความหวังในการกลับคืนพระชนมชีพของพระบุตรแล้ว
 โปรดทรงหลังพระพรลงมายังเขาอย่างอุดมบริบูรณ์
 ให้เขาได้รับความเอ็นดูปราณี ความทุเลาบรรเทา
 ความเชื่อศักดิ์สิทธิ์ และความรอดพ้นนิรันดร
 จากพระองค์ตลอดไปด้วยเถิด
 ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

(สัตบุรุษตอบ) *อาเมน*

32. แล้วทุกคนย่อเข้าเคารพไม้กางเขน และเดินออกไปเงียบ ๆ
33. ให้นำทุกสิ่งออกจากแท่นบูชา เว้นแต่ไม้กางเขนที่ตั้งไว้บนพระแท่น พร้อมกับเชิงเทียน
 และเทียนสองหรือสี่เล่ม
34. ผู้ที่ได้ร่วมพิธีกรรมอย่างสง่าในตอนบ่ายแล้ว ไม่ต้องสวดบททำวัตรเย็น